

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

zo 16. decembra 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky vyšetrovací príkaz – Smernica 2014/41/EÚ – Článok 2 písm. c) bod i) – Pojem ‚vydávajúci orgán‘ – Článok 6 – Podmienky vydania európskeho vyšetrovacieho príkazu – Článok 9 ods. 1 a 3 – Uznanie európskeho vyšetrovacieho príkazu – Európsky vyšetrovací príkaz na získanie údajov o prenose dát a polohe, týkajúcich sa telekomunikačnej prevádzky, vydaný prokurátorom, ktorý bol označený ako ‚vydávajúci orgán‘ vnútroštátnym aktom, ktorým sa preberá smernica 2014/41 – Výlučná právomoc súdu v podobnom vnútroštátnom konaní nariadiť vyšetrovacie opatrenie uvedené v tomto rozhodnutí“

Vo veci C-724/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ podaný rozhodnutím Specializiran nakazatelen sād (Špecializovaný trestný súd, Bulharsko) z 24. septembra 2019 a doručený Súdnemu dvoru 1. októbra 2019, ktorý súvisí s trestným konaním proti:

HP

za účasti:

Specializirana prokuratura,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predsedníčka tretej komory K. Jürimäe (spravodajkyňa), vykonávajúca funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia S. Rodin a N. Piçarra,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- HP, v zastúpení: E. Jordanov, advokat,
- nemecká vláda, v zastúpení: J. Möller a M. Hellmann, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: bulharčina.

- maďarská vláda, v zastúpení: M. Z. Fehér, R. Kissné Berta a M. M. Tátrai, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: pôvodne J. Marinova a R. Troosters, neskôr J. Marinova a M. Wasmeier, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 20. mája 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 písm. c) bodu i) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 130, 2014, s. 1).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania začatého proti osobe HP, v rámci ktorého bulharská prokuratúra vydala štyri európske vyšetrovacie príkazy na získanie dôkazov v Belgicku, Nemecku, Rakúsku a Švédsku.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2002/58/ES

- 3 Článok 2 písm. b a c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcej sa spracovávanía osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 2002, s. 37; Mim. vyd. 13/029, s. 514) stanovuje:

„Pokiaľ nie je stanovené inak, platia definície v smernici [Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355)] a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) [(Ú. v. ES L 108, 2002, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349)].

Platia aj tieto definície:

...

- b) ‚prevádzkové dáta [údaje o prenose dát – *neoficiálny preklad*]‘ znamenajú akékoľvek údaje spracovávané na účely prenosu správy v elektronickej komunikačnej sieti alebo na účely fakturácie prenosu;

c) ‚lokalizačné dáta [údaje o polohe – *neoficiálny preklad*]‘ znamenajú akékoľvek údaje spracúvané v elektronickej komunikačnej sieti alebo prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, udávajúce geografickú polohu koncového zariadenia užívateľa verejne dostupnej elektronickej komunikačnej služby“.

4 Článok 15 ods. 1 smernice 2002/58 stanovuje:

„Členské štáty môžu prijať legislatívne opatrenia na obmedzenie rozsahu práv a povinností uvedených v článku 5, článku 6, článku 8 ods. 1, 2, 3 a 4 a článku 9 tejto smernice, ak také obmedzenie predstavuje nevyhnutné, vhodné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti na zabezpečenie národnej bezpečnosti (t. j. bezpečnosti štátu), obrany, verejnej bezpečnosti a na zabránenie, vyšetrovanie, odhaľovanie a stíhanie trestných činov alebo neoprávnené používanie [neoprávneného používania – *neoficiálny preklad*] elektronického komunikačného systému podľa článku 13 ods. 1 smernice [95/46]. Na tento účel členské štáty môžu, medzi iným, prijať legislatívne opatrenia umožňujúce zadržanie [uchovávanie – *neoficiálny preklad*] údajov na limitované obdobie, oprávnené z dôvodov stanovených v tomto odseku. Všetky opatrenia uvedené v tomto odseku musia byť v súlade so všeobecnými princípmi práva [Únie] vrátane tých, ktoré sú uvedené v článku 6 ods. 1 a 2 Zmluvy o [EÚ].“

Smernica 2014/41

5 Odôvodnenia 5 až 8, 10, 11, 19, 30 a 32 smernice 2014/41 znejú:

„(5) Od prijatia [rámcového rozhodnutia Rady 2003/577/SVV z 22 júla 2003 o vykonaní príkazu na zaistenie majetku alebo dôkazov v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 196, 2003, s. 45, Mim. vyd. 19/006, s. 185)] a [rámcového rozhodnutia Rady 2008/978/SVV z 18. decembra 2008 o európskom príkaze na zabezpečenie dôkazov na účely získavania predmetov, dokumentov a údajov na použitie v konaniach v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 350, 2008, s. 72)] je zrejmé, že existujúci rámec zabezpečovania dôkazov je príliš neucelený a zložitý. Preto je potrebný nový prístup.

(6) V Štokholmskom programe prijatom Európskou radou 10. a 11. decembra 2009 Európska rada zvažila, že by sa malo pokračovať v tvorbe komplexného systému na získavanie dôkazov v prípadoch s cezhraničným rozmerom na základe zásady vzájomného uznávania. Európska rada uviedla, že existujúce nástroje v tejto oblasti predstavujú neucelený režim a je potrebný nový prístup založený na zásade vzájomného uznávania, ale aj zohľadnení pružnosti tradičného systému vzájomnej právnej pomoci. Európska rada preto vyzvala na vytvorenie komplexného systému, ktorým by sa nahradili všetky súčasné nástroje v tejto oblasti vrátane rámcového rozhodnutia 2008/978/SVV a ktorý by sa podľa možnosti vzťahoval na všetky druhy dôkazov, obsahoval lehoty na vykonanie a čo najviac obmedzil dôvody odmietnutia.

(7) Tento nový prístup sa zakladá na jedinom nástroji s názvom európsky vyšetrovací príkaz (ďalej len ‚EVP‘). EVP sa má vydávať na účely vykonania jedného alebo viacerých konkrétnych vyšetrovacích opatrení v štáte vykonávajúcim EVP (ďalej len ‚vykonávajúci štát‘) s cieľom zabezpečiť dôkazy. To zahŕňa aj získavanie dôkazov, ktoré sa už nachádzajú v držbe vykonávajúceho orgánu.

(8) EVP by mal mať horizontálnu pôsobnosť, a preto by sa mal uplatňovať na všetky vyšetrovacie opatrenia, ktorých cieľom je získanie dôkazov. Zriadenie spoločného vyšetrovacieho tímu a získavanie dôkazov takýmto tímom si však vyžaduje osobitné normy, ktoré je lepšie upraviť samostatne. Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie tejto smernice, by sa preto na tento druh vyšetrovacieho opatrenia mali naďalej uplatňovať existujúce nástroje.

...

(10) EVP by sa mal sústrediť na vyšetrovacie opatrenie, ktoré sa má vykonať. Vydávajúci orgán má najvhodnejšie postavenie na to, aby na základe svojich znalostí podrobností dotknutého vyšetrovania rozhodol, aké vyšetrovacie opatrenie sa má použiť. ...

(11) EVP by sa mal zvoliť vtedy, keď možno vykonanie vyšetrovacieho opatrenia považovať za primerané, vhodné a uplatniteľné v danom prípade. Vydávajúci orgán by mal preto zistiť, či je požadovaný dôkaz potrebný a primeraný na účely konania, či je zvolené vyšetrovacie opatrenie potrebné a primerané na zabezpečenie predmetného dôkazu a či by sa mal vydať EVP, aby sa na zabezpečení tohto dôkazu zúčastnil ďalší členský štát. Rovnaké posúdenie by sa malo vykonať v overovacom konaní, keď sa podľa tejto smernice vyžaduje overenie EVP. Vykonanie EVP by sa nemalo odmietnuť z iných dôvodov ako z dôvodov stanovených v tejto smernici. Vykonávajúci orgán by však mal byť oprávnený zvoliť menej rušivé vyšetrovacie opatrenie, ako je opatrenie uvedené v príslušnom EVP, ak to umožňuje dosiahnuť podobné výsledky.

...

(19) Základom vytvorenia priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v [Európskej ú]nii je vzájomná dôvera a domnienka, že ostatné členské štáty dodržiavajú právo Únie, a konkrétne základné práva. Táto domnienka je však vyvrátiteľná. Preto ak existujú podstatné dôvody domnievať sa, že vykonanie vyšetrovacieho opatrenia uvedeného v EVP by viedlo k porušeniu základných práv a že vykonávajúci štát by si nesplnil svoje povinnosti týkajúce sa ochrany základných práv uznaných v [Charte základných práv Európskej únie], výkon EVP by sa mal odmietnuť.

...

(30) Možnosti spolupráce podľa tejto smernice o odpočúvaní telekomunikačnej prevádzky by sa nemali obmedzovať na obsah telekomunikačnej prevádzky, ale mohli by sa vzťahovať aj na zhromažďovanie prevádzkových údajov a lokalizačných údajov [údajov o prenose dát a polohe – *neoficiálny preklad*] spojených s takouto telekomunikačnou prevádzkou, čo by príslušným orgánom umožňovalo vydávať EVP na účel získavania menej rušivých údajov o telekomunikačnej prevádzke. EVP vydaný na získanie prevádzkových údajov a lokalizačných údajov [údajov o prenose dát a polohe – *neoficiálny preklad*] týkajúcich sa minulej telekomunikačnej prevádzky by sa mal vybaviť v rámci všeobecného režimu týkajúceho sa vykonania EVP a môže sa v závislosti od vnútroštátneho právneho poriadku vykonávajúceho štátu považovať za invazívne vyšetrovacie opatrenie.

...

(32) V EVP, ktorý zahŕňa žiadosť o odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky, by mal vydávajúci orgán poskytnúť vykonávajúcemu orgánu dostatočné informácie, ako napríklad podrobnosti o trestnom čine, ktorý sa vyšetruje, a to s cieľom umožniť, aby vydávajúci [vykonávajúci – *neoficiálny preklad*] orgán mohol posúdiť, či by sa toto vyšetrovacie opatrenie povolilo v podobnom vnútroštátnom prípade.“

6 Podľa článku 1 tejto smernice s názvom „Európsky vyšetrovací príkaz a povinnosť vykonať ho“:

„1. Európsky vyšetrovací príkaz (EVP) je justičné [súdne – *neoficiálny preklad*] rozhodnutie, ktoré vydal alebo overil justičný [súdny – *neoficiálny preklad*] orgán členského štátu (ďalej len ‚vydávajúci štát‘) na účely vykonania jedného alebo viacerých konkrétnych vyšetrovacích opatrení v inom členskom štáte (ďalej len ‚vykonávajúci štát‘) s cieľom získať dôkazy v súlade s touto smernicou.

EVP sa môže vydať aj na účely získania dôkazov, ktoré sa už nachádzajú v držbe príslušných orgánov vykonávajúceho štátu.

2. Členské štáty vykonávajú EVP na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s touto smernicou.

3. O vydanie EVP môže požiadať podozrivá alebo obvinená osoba alebo právnik v jej mene [jej právny zástupca – *neoficiálny preklad*] v rámci príslušných práv na obhajobu v súlade s vnútroštátnym trestným právom procesným.

4. Touto smernicou sa nemení povinnosť rešpektovať základné práva a právne zásady zakotvené v článku 6 Zmluvy o EÚ vrátane práv osôb, voči ktorým sa vedie trestné konanie, na obhajobu a všetky povinnosti justičných [súdnych – *neoficiálny preklad*] orgánov v tomto ohľade zostávajú nedotknuté.“

7 Podľa článku 2 písm. c) uvedenej smernice:

„Na účely tejto smernice:

...

c) ‚vydávajúci orgán‘ je:

- i) sudca, súd, vyšetrojúci sudca alebo prokurátor príslušný konať v dotknutej veci, alebo
- ii) akýkoľvek iný príslušný orgán určený vydávajúcim štátom, ktorý v príslušnej veci plní funkciu vyšetrovacieho orgánu v trestnom konaní a má v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom právomoc nariadiť zabezpečenie dôkazov. Okrem toho predtým, ako sa EVP zašle vykonávajúcemu orgánu, a po preskúmaní, či spĺňa podmienky na vydanie EVP podľa tejto smernice, a to najmä podmienky stanovené v článku 6 ods. 1, overí ho sudca, súd, vyšetrojúci sudca alebo prokurátor vo vydávajúcom štáte. Ak EVP overil justičný [potvrdil súdny – *neoficiálny preklad*] orgán, možno na účely zaslania EVP považovať aj tento orgán za vydávajúci orgán“.

- 8 Článok 6 tejto istej smernice s názvom „Podmienky vydania a zaslania EVP“ stanovuje:
- „1. Vydávajúci orgán môže vydať EVP, len ak sú splnené tieto podmienky:
- a) vydanie EVP je pri zohľadnení práv podozrivej alebo obvinenej osoby nevyhnutné a primerané na účely konania uvedeného v článku 4 a
  - b) vyšetrovacie opatrenie (opatrenia) uvedené v EVP by sa mohlo (mohli) za rovnakých podmienok nariadiť v podobnom vnútroštátnom prípade.
2. Podmienky uvedené v odseku 1 posúdi vydávajúci orgán v každom jednotlivom prípade.
3. Ak má vykonávajúci orgán dôvod domnievať sa, že neboli splnené podmienky uvedené v odseku 1, môže sa poradiť s vydávajúcim orgánom o potrebe vykonať EVP. Po tejto porade môže vydávajúci orgán rozhodnúť, že vezme EVP späť.“
- 9 Článok 9 smernice 2014/41 s názvom „Uznanie a vykonanie“ vo svojich odsekoch 1 až 3 stanovuje:
- „1. Vykonávajúci orgán uzná EVP zaslaný v súlade s touto smernicou bez toho, aby sa museli splniť akékoľvek ďalšie formálne náležitosti, a zabezpečí jeho vykonanie rovnakým spôsobom a za rovnakých podmienok, ako keby dotknuté vyšetrovacie opatrenie nariadil orgán vykonávajúceho štátu, pokiaľ tento orgán nerozhodne o uplatnení jedného z dôvodov neuznania alebo nevykonania EVP alebo jedného z dôvodov odkladu stanoveného v tejto smernici.
2. Vykonávajúci orgán dodržiava formálne náležitosti a postupy výslovne určené vydávajúcim orgánom, pokiaľ v tejto smernici nie je ustanovené inak a pokiaľ takéto formálne náležitosti a postupy nie sú v rozpore so základnými zásadami právneho poriadku vykonávajúceho štátu.
3. Ak sa vykonávajúcemu orgánu doručí EVP, ktorý nevydal vydávajúci orgán uvedený v článku 2 písm. c), vykonávajúci orgán vráti EVP vydávajúcemu štátu.“
- 10 Článok 11 tejto smernice vymenúva dôvody, pre ktoré možno vo vykonávajúcom štáte odmietnuť uznanie alebo výkon európskeho vyšetrovacieho príkazu.
- 11 Kapitola IV uvedenej smernice, nazvaná „Osobitné ustanovenia týkajúce sa určitých vyšetrovacích opatrení“, obsahuje články 22 až 29.
- 12 Článok 26 tej istej smernice s názvom „Informácie o bankových účtoch a iných finančných účtoch“ vo svojom odseku 5 spresňuje:
- „Vydávajúci orgán v EVP uvedie dôvody, prečo sa domnieva, že požadované informácie môžu mať zásadný význam pre príslušné trestné konanie, a dôvody, na základe ktorých predpokladá, že banky vo vykonávajúcom štáte vedú dotknutý účet, a v rámci dostupných informácií označí banky, ktorých by sa to mohlo týkať. Tiež zahrnie do EVP všetky dostupné informácie, ktoré by mohli uľahčiť jeho vykonanie.“
- 13 Článok 27 smernice 2014/41 s názvom „Informácie o bankových a iných finančných operáciách“ v odseku 4 spresňuje:
- „Vydávajúci orgán uvedie v EVP dôvody, prečo sa domnieva, že požadované informácie majú byť relevantné na účely príslušného trestného konania.“

- 14 Článok 28 tejto smernice, nazvaný „Vyšetrovacie opatrenia zahŕňajúce zabezpečovanie dôkazov v reálnom čase, priebežne a počas určitého obdobia“, v odseku 3 stanovuje:

„Vydávajúci orgán uvedie v EVP dôvody, prečo sa domnieva, že požadované informácie sú relevantné na účely príslušného trestného konania.“

- 15 Európsky vyšetrovací príkaz je uvedený vo formulári v prílohe A danej smernice. Záhľadie tohto formulára znie takto:

„Tento EVP vydal príslušný orgán. Vydávajúci orgán osvedčuje, že vydanie tohto EVP je potrebné a primerané na účely konania, ktoré sa v ňom uvádza, po zohľadnení práv podozrivej alebo obvinenej osoby a že požadované vyšetrovacie opatrenia by sa mohli za rovnakých podmienok nariadiť v podobnom vnútroštátnom prípade. Žiadam o vykonanie nasledujúcich vyšetrovacích opatrení, pričom treba náležite zohľadniť dôvernú povahu vyšetrovania, a o následné odovzdanie dôkazov získaných v dôsledku vykonania EVP.“

Bulharské právo

- 16 Smernica 2014/41 bola prebratá do bulharského práva predpisom zakon za Evropejskata zapoved za razsledvane (zákon o európskom vyšetrovacom príkaze) (DV č. 16 z 20. februára 2018). V súlade s článkom 5 ods. 1 bodom 1 tohto zákona (ďalej len „ZEZR“) je prokurátor tým orgánom, ktorý je v prípravnej fáze trestného konania príslušný v Bulharsku na vydanie európskeho vyšetrovacieho príkazu.

- 17 Článok 159a Nakazatelno-procesualen kodex (trestný poriadok) v znení uplatniteľnom vo veci samej, nazvaný „Poskytovanie údajov podnikmi prevádzkujúcimi verejné elektronické komunikačné siete alebo elektronické komunikačné služby“, stanovuje:

„1. Na žiadosť súdu v súdnom konaní alebo na základe odôvodneného príkazu príslušného sudcu prvostupňového súdu vydaného na návrh prokurátora povereného dozorom nad vecou v prípravnej fáze trestného konania podniky prevádzkujúce verejné elektronické komunikačné siete a/alebo elektronické komunikačné služby poskytnú údaje získané v rámci svojich obchodných činností, ktoré sú potrebné na:

- (1) určenie a zistenie zdroja pripojenia;
- (2) zistenie smeru pripojenia;
- (3) zistenie dátumu, času a dĺžky pripojenia;
- (4) zistenie druhu pripojenia;
- (5) zistenie elektronického koncového komunikačného zariadenia (prístroja) používateľa alebo prístroja, ktorý sa považuje za jeho koncové zariadenie;
- (6) určenie identifikátora používaných dátových buniek.

2. Údaje uvedené v odseku 1 sa získajú, ak je to potrebné na vyšetrovanie závažných úmyselných trestných činov.

3. Žiadosť prokurátora povereného dozorom nad vecou o vydanie vyšetrovacieho príkazu podaná podľa odseku 1 musí byť odôvodnená a musí obsahovať nasledujúce údaje:

- (1) informácie o trestnom čine, na ktorého vyšetrovanie sa vyžaduje použitie údajov o prenose dát;
- (2) opis skutkových okolností, na ktorých je žiadosť založená;
- (3) informácie o osobách, v súvislosti s ktorými sa požadujú údaje o prenose dát;
- (4) obdobie, na ktoré sa má informácia vzťahovať;
- (5) vyšetrovací orgán, ktorému sa majú údaje poskytnúť.

4. V príkaze vydanom podľa odseku 1 súd označí:

- (1) údaje, ktoré majú byť predmetom poskytovanej informácie;
- (2) obdobie, na ktoré sa má informácia vzťahovať;
- (3) vyšetrovací orgán, ktorému sa majú údaje predložiť.

5. Obdobie, za ktoré sa môže požadovať predloženie údajov, ktoré sú predmetom príkazu uvedeného v odseku 1, nemôže presiahnuť šesť mesiacov.

6. Ak správa obsahuje informácie, ktoré nesúvisia s okolnosťami prípadu a ktoré neprispievajú k ich objasneniu, sudca, ktorý vydal vyšetrovací príkaz, musí nariadiť ich zničenie na základe odôvodneného písomného návrhu prokurátora povereného dozorom nad vecou. Zničenie sa vykoná postupom, ktorý určí generálny prokurátor. V lehote siedmich dní od doručenia príkazu musia podniky uvedené v odseku 1 a prokurátor poverený dozorom predložiť súdu, ktorý ho vydal, správy o zničení údajov.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 18 Dňa 23. februára 2018 sa začalo trestné stíhanie pre podozrenie zo zhromažďovania a poskytovania finančných prostriedkov na bulharskom území, ako aj mimo neho, ktoré sa mali použiť na účely spáchania trestných činov terorizmu. Počas vyšetrovania vedeného v rámci tohto stíhania sa získali dôkazy o činnosti HP.
- 19 Dňa 15. augusta 2018 bulharská prokuratúra na základe článku 159a ods. 1 trestného poriadku vydala štyri európske vyšetrovacie príkazy na získanie údajov o prenose dát a polohe, týkajúcich sa telekomunikačnej prevádzky (ďalej len „štyri európske vyšetrovacie príkazy“). Tieto príkazy, v ktorých bolo spresnené, že uvedená žiadosť pochádza od špeciálneho prokurátora, boli určené belgickým, nemeckým, rakúskym a švédskym orgánom. Vo všetkých sa uvádzalo, že HP bol podozrivý z financovania trestných činov terorizmu a že v rámci tejto činnosti telefonicky komunikoval s osobami s bydliskom na území Belgického kráľovstva, Spolkovej republiky Nemecko, Rakúskej republiky a Švédskeho kráľovstva.

- 20 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že v odpovediach orgánov týchto členských štátov na štyri európske vyšetrovacie príkazy sa nachádzali informácie týkajúce sa telefonických hovorov uskutočnených z telefónu patriaceho HP, a že tieto informácie majú určitý význam pri posúdení, či sa HP dopustil trestnej činnosti.
- 21 Príslušné nemecké, rakúske a švédske orgány nezaslali rozhodnutie o uznaní európskych vyšetrovacích príkazov. Belgický vyšetrojúci sudca však zaslal rozhodnutie o uznaní európskeho vyšetrovacieho príkazu, pričom toto rozhodnutie bolo určené belgickým orgánom.
- 22 Proti HP a ďalším piatim osobám bola 18. januára 2019 na základe získaných dôkazov vrátane dôkazov pochádzajúcich z odpovedí dotknutých členských štátov na štyri európske vyšetrovacie príkazy vznesená obžaloba pre nezákonné financovanie trestných činov terorizmu a účasť na zločineckej skupine, ktorej účelom bolo financovanie tejto činnosti. Obžaloba HP bola doručená súdu 12. septembra 2019, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.
- 23 Na účely posúdenia, či je táto obžaloba dôvodná, sa vnútroštátny súd pýta, či je zákonné požadovať zber údajov o prenose dát a polohe, týkajúcich sa telekomunikačnej prevádzky prostredníctvom štyroch európskych vyšetrovacích príkazov, a či teda môže na účely preukázania trestného činu, z ktorého je HP obvinený, použiť dôkazy získané prostredníctvom týchto príkazov.
- 24 V prvom rade vnútroštátny súd konštatuje, že článok 2 písm. c) smernice 2014/41 odkazuje na vnútroštátne právo na označenie príslušného vydávajúceho orgánu. V rámci bulharského práva je podľa článku 5 ods. 1 bodu 1 ZEZR týmto orgánom prokurátor. Uvádza však, že v podobnom vnútroštátnom konaní orgán príslušný nariadiť získanie údajov o prenose dát a polohe, týkajúcich sa telekomunikačnej prevádzky je sudca prvostupňového súdu príslušného na konanie o predmetnej veci a že právomocou prokurátora v takejto situácii je len predložiť tomuto sudcovi odôvodnenú žiadosť. Tento súd sa teda pýta, či najmä vzhľadom na zásadu ekvivalencie môže byť právomoc vydať európsky vyšetrovací príkaz upravená vnútroštátnym aktom, ktorým sa preberá smernica 2014/41, alebo či článok 2 písm. c) tejto smernice priznáva túto právomoc orgánu, ktorý má právomoc nariadiť získanie takýchto údajov v rámci podobného vnútroštátneho konania.
- 25 V druhom rade sa vnútroštátny súd pýta, či rozhodnutie o uznaní prijaté príslušným orgánom vykonávajúceho štátu na základe smernice 2014/41, ktoré je nevyhnutné na zaviazanie telekomunikačného operátora tohto členského štátu, aby sprístupnil údaje o prenose dát a polohe, týkajúce sa telekomunikačnej prevádzky, môže platne nahradiť rozhodnutie, ktoré mal prijať súd vydávajúceho štátu, aby sa zaručili zásady zákonného postupu a nedotknuteľnosti súkromia. Kládie si najmä otázku, či je takéto riešenie v súlade najmä s článkom 6 a článkom 9 ods. 1 a 3 tejto smernice.
- 26 Za týchto okolností Specializiran nakazatelen säd (Špecializovaný trestný súd, Bulharsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Je v súlade s článkom 2 písm. c) bodom i) smernice 2014/41, ako aj so zásadou ekvivalencie také vnútroštátne ustanovenie (článok 5 ods. 1 bod 1 [ZEZR], podľa ktorého je v prípravnej fáze trestného konania príslušným orgánom na vydanie európskeho vyšetrovacieho [príkazu] [na účely] poskytnutia údajov o prenose dát a polohe, týkajúcich sa telekomunikačnej prevádzky prokurátor, kým v podobných vnútroštátnych prípadoch je príslušným orgánom na jeho vydanie sudca?

2. Nahrádza uznanie takéhoto európskeho vyšetrovacieho príkazu príslušným orgánom vykonávajúcemu štátu (prokurátorom alebo vyšetrovacím sudcom) súdny príkaz, ktorý sa vyžaduje v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov vydávajúceho štátu?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej prejudiciálnej otázke

- 27 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 2 písm. c) bod i) smernice 2014/41 vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby prokurátor mal právomoc vydať v prípravnej fáze trestného konania európsky vyšetrovací príkaz v zmysle tejto smernice na získanie údajov o prenose dát a polohe, týkajúcich sa telekomunikačnej prevádzky, ak v rámci podobného vnútroštátneho konania prijatie vyšetrovacieho opatrenia na účely prístupu k takýmto údajom patrí do výlučnej právomoci sudcu.
- 28 Článok 2 písm. c) smernice 2014/41 definuje na účely tejto smernice pojem „vydávajúci orgán“. Tento článok stanovuje, že takýto orgán môže byť buď podľa jeho bodu i) „sudca, súd, vyšetrujúci sudca alebo prokurátor príslušný konať v dotknutej veci“, alebo podľa jeho bodu ii) „akýkoľvek iný príslušný orgán určený vydávajúcim štátom, ktorý v príslušnej veci plní funkciu vyšetrovacieho orgánu v trestnom konaní a má v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom právomoc nariadiť zabezpečenie dôkazov“.
- 29 Zo znenia tohto ustanovenia tak vyplýva, že vydávajúci orgán musí mať vo všetkých prípadoch, na ktoré sa vzťahuje uvedené ustanovenie, právomoc v dotknutej veci buď ako sudca, súd, vyšetrovací sudca alebo prokurátor, alebo ak nie je súdnym orgánom, ako vyšetrovací orgán.
- 30 Na základe preskúmania znenia uvedeného ustanovenia sa teda nedá samo osebe určiť, či výraz „príslušný konať v dotknutej veci“ má rovnaký význam ako výraz „má v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom právomoc nariadiť zabezpečenie dôkazov“, a teda či prokurátor môže mať právomoc vydať európsky vyšetrovací príkaz na získanie údajov o prenose dát a polohe, týkajúcich sa telekomunikačnej prevádzky, ak v rámci podobného vnútroštátneho konania vydanie vyšetrovacieho opatrenia na účely prístupu k takýmto údajom patrí do výlučnej právomoci sudcu.
- 31 Článok 2 písm. c) bod i) smernice 2014/41 treba preto vykladať s prihliadnutím na jeho kontext, ako aj ciele tejto smernice.
- 32 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o kontext, do ktorého patrí toto ustanovenie, po prvé treba konštatovať, že článok 6 ods. 1 písm. a) tejto smernice v spojení s odôvodnením 11, ako aj prílohou A tejto smernice ukladajú vydávajúcemu orgánu povinnosť overiť nevyhnutnosť a primeranosť vyšetrovacieho opatrenia, ktoré je predmetom európskeho vyšetrovacieho príkazu, vzhľadom na účel konania, v rámci ktorého bol tento príkaz vydaný, a po zohľadnení práv podozrivej alebo obvinenej osoby.
- 33 Treba tiež poznamenať, že v rámci niektorých konkrétnych vyšetrovacích opatrení musí vydávajúci orgán poskytnúť určité dodatočné odôvodnenia. Článok 26 ods. 5 uvedenej smernice teda stanovuje, že pokiaľ ide o informácie týkajúce sa bankových účtov a iných finančných účtov, vydávajúci orgán uvedie dôvody, pre ktoré sa domnieva, že požadované informácie môžu mať zásadný význam pre príslušné trestné konanie. Článok 27 ods. 4 a článok 28 ods. 3 tej istej

smernice tiež stanovujú, že pokiaľ ide o informácie o bankových a iných finančných operáciách, resp. vyšetrovacie opatrenia zahŕňajúce zabezpečovanie dôkazov v reálnom čase, priebežne a počas určitého obdobia, tento orgán uvedie dôvody, pre ktoré sa domnieva, že požadované informácie sú relevantné na účely príslušného trestného konania.

- 34 Zdá sa však, že tak na overenie nevyhnutnosti a primeranosti vyšetrovacieho opatrenia, ako aj na poskytnutie dodatočných odôvodnení uvedených v predchádzajúcom bode vydávajúci orgán musí byť orgán, ktorý je zodpovedný za vyšetrovanie v rámci dotknutého trestného konania a ktorý je tak v súlade s vnútroštátnym právom oprávnený nariadiť vykonanie dôkazov.
- 35 Po druhé z článku 6 ods. 1 písm. b) smernice 2014/41 vyplýva, že vydávajúci orgán môže vydať európsky vyšetrovací príkaz len pod podmienkou, že sa vyšetrovacie opatrenie alebo opatrenia uvedené v tomto príkaze môžu za rovnakých podmienok nariadiť v podobnom vnútroštátnom konaní. V dôsledku toho len ten orgán, ktorý má právomoc nariadiť takéto vyšetrovacie opatrenie podľa vnútroštátneho práva vydávajúceho štátu, môže mať právomoc vydať európsky vyšetrovací príkaz.
- 36 Pokiaľ ide o ciele smernice 2014/41, účelom tejto smernice je, ako vyplýva z jej odôvodnení 5 až 8, nahradiť neucelený a zložitý rámec na získavanie dôkazov v trestných veciach s cezhraničným rozmerom zavedením zjednodušeného a efektívnejšieho systému založeného na jedinom nástroji nazvanom „európsky vyšetrovací príkaz“ a snaží sa zjednodušiť a urýchliť súdnu spoluprácu, aby prispela k dosiahnutiu cieľa vytýčeného pre Úniu stať sa priestorom slobody, bezpečnosti a práva založeným na vysokom stupni dôvery, ktorá má existovať medzi členskými štátmi [pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. decembra 2020, Staatsanwaltschaft Wien (Sfalšované prevodné príkazy) (C-584/19, EU:C:2020:1002, bod 39)].
- 37 Z tohto pohľadu odôvodnenie 10 uvedenej smernice označuje vydávajúci orgán ako najvhodnejšie postavený orgán na to, aby na základe svojich znalostí týkajúcich sa podrobností dotknutého vyšetrovania rozhodol, aké vyšetrovacie opatrenie sa má použiť.
- 38 Preskúmanie článku 2 písm. c) bodu i) smernice 2014/41 v spojení s odôvodneniami 5 až 8 a 10 tejto smernice teda tiež vedie k identifikácii vydávajúceho orgánu ako orgánu, ktorý je zodpovedný za vyšetrovanie v rámci dotknutého trestného konania, a ktorý je tak oprávnený nariadiť získanie dôkazov v súlade s vnútroštátnym právom. V rámci trestného stíhania by totiž prípadné rozlišovanie medzi orgánom, ktorý vydal európsky vyšetrovací príkaz, a orgánom, ktorý má právomoc nariadiť vyšetrovacie opatrenia v rámci tohto trestného konania, mohlo skomplikovať systém spolupráce, a tým ohroziť zavedenie zjednodušeného a účinného systému.
- 39 Z toho vyplýva, že ak prokurátor nemá vo vnútroštátnom práve právomoc nariadiť vyšetrovacie opatrenie na účely získania údajov o prenose dát a polohe, týkajúcich sa telekomunikačnej prevádzky, nemožno ho považovať za vydávajúci orgán v zmysle článku 2 písm. c) bodu i) smernice 2014/41, ktorý je príslušný vydať európsky vyšetrovací príkaz na získanie týchto údajov.
- 40 V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že hoci bulharské právo označuje prokurátora za orgán príslušný na vydanie európskeho vyšetrovacieho príkazu v rámci trestného konania, tento prokurátor nemá právomoc nariadiť získanie údajov o prenose dát a polohe, týkajúcich sa telekomunikačnej prevádzky v rámci podobného vnútroštátneho konania. Vnútroštátny súd totiž uvádza, že podľa bulharského práva orgánom príslušným na nariadenie

získania takýchto údajov je sudca prvostupňového súdu príslušného na konanie o predmetnej veci a že právomocou prokurátora v takejto situácii je len predložiť tomuto sudcovi odôvodnenú žiadosť.

- 41 V takejto situácii prokurátor teda nemôže mať právomoc vydať európsky vyšetrovací príkaz na získanie takýchto údajov.
- 42 Okrem toho s cieľom poskytnúť vnútroštátnemu súdu úplnú odpoveď treba dodať, že Súdny dvor v rozsudku z 2. marca 2021, Prokuratuur (Podmienky prístupu k údajom týkajúcim sa elektronických komunikácií) (C-746/18, EU:C:2021:152, bod 59), rozhodol, že článok 15 ods. 1 smernice 2002/58 v spojení s článkami 7, 8 a 11, ako aj s článkom 52 ods. 1 Charty základných práv sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá priznáva právomoc prokuratúre, ktorej úlohou je viesť prípravné trestné konanie a prípadne podať obžalobu a konať v rámci následného konania, aby povoľovala prístup orgánu verejnej moci k údajom o prenose dát a polohe na účely prípravného trestného konania.
- 43 Ako uviedol generálny advokát v bode 40 svojich návrhov, treba z toho vyvodiť, že európsky vyšetrovací príkaz na získanie údajov o prenose dát a polohe, týkajúcich sa telekomunikačnej prevádzky nemôže vydať prokurátor, ak tento prokurátor nielen vedie prípravné trestné konanie, ale podáva aj obžalobu a koná v rámci následného trestného konania.
- 44 Ak by to tak totiž bolo, podmienka uvedená v článku 6 ods. 1 písm. b) smernice 2014/41, podľa ktorej vydávajúci orgán môže vydať európsky vyšetrovací príkaz, len ak sa vyšetrovacie opatrenie alebo opatrenia uvedené v tomto príkaze môžu za rovnakých podmienok nariadiť v podobnom vnútroštátnom konaní, by nebola splnená.
- 45 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 2 písm. c) bod i) smernice 2014/41 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby prokurátor mal právomoc vydať v prípravnej fáze trestného konania európsky vyšetrovací príkaz v zmysle tejto smernice na získanie údajov o prenose dát a polohe, týkajúcich sa telekomunikačnej prevádzky, ak v rámci podobného vnútroštátneho konania prijatie vyšetrovacieho opatrenia na účely prístupu k takýmto údajom patrí do výlučnej právomoci sudcu.

O druhej otázke

- 46 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú článok 6 a článok 9 ods. 1 a 3 smernice 2014/41 vykladať v tom zmysle, že uznaním európskeho vyšetrovacieho príkazu vykonávacím orgánom, ktorý bol vydaný na získanie údajov o prenose dát a polohe, týkajúcich sa telekomunikačnej prevádzky, možno nahradiť požiadavky uplatniteľné vo vydávajúcom štáte, ak tento príkaz bol neoprávnene vydaný prokurátorom napriek tomu, že v rámci podobného vnútroštátneho konania prijatie vyšetrovacieho opatrenia na získanie takýchto údajov patrí do výlučnej právomoci sudcu.
- 47 V tejto súvislosti treba na jednej strane pripomenúť, že článok 6 ods. 1 tejto smernice stanovuje podmienky vydania európskeho vyšetrovacieho príkazu a jeho zaslania. Odsek 3 tohto článku spresňuje, že ak má vykonávací orgán dôvod domnievať sa, že neboli splnené podmienky uvedené v odseku 1, môže sa poradiť s vydávajúcim orgánom o potrebe vykonať európsky vyšetrovací príkaz. Po tejto porade môže vydávajúcí orgán rozhodnúť, že vezme európsky vyšetrovací príkaz späť.

- 48 Na druhej strane článok 9 ods. 1 smernice 2014/41 stanovuje, že vykonávajúci orgán uzná európsky vyšetrovací príkaz zaslaný v súlade s touto smernicou bez toho, aby sa museli splniť akékoľvek ďalšie formálne náležitosti, a zabezpečí jeho vykonanie rovnakým spôsobom a za rovnakých podmienok, ako keby dotknuté vyšetrovacie opatrenie nariadil orgán vykonávajúceho štátu, pokiaľ tento orgán nerozhodne o uplatnení jedného z dôvodov neuznania alebo nevykonania európskeho vyšetrovacieho príkazu, alebo jedného z dôvodov odkladu stanoveného v tejto smernici.
- 49 Dôvody neuznania alebo nevykonania sú taxatívne vymenované v článku 11 tej istej smernice.
- 50 Zo spoločného výkladu týchto ustanovení teda vyplýva, že vykonávajúci orgán nemôže napraviť prípadné porušenie podmienok stanovených v článku 6 ods. 1 smernice 2014/41.
- 51 Tento výklad potvrdzujú ciele sledované smernicou 2014/41. Najmä z odôvodnení 2, 6 a 19 uvedenej smernice totiž vyplýva, že európsky vyšetrovací príkaz je nástrojom súdnej spolupráce v trestných veciach uvedenej v článku 82 ods. 1 ZFEÚ, ktorá je založená na zásade vzájomného uznávania rozsudkov a súdnych rozhodnutí. Táto zásada, ktorá predstavuje „základný kameň“ súdnej spolupráce v trestných veciach, je sama založená na vzájomnej dôvere, ako aj na vyvrátiteľnej domnienke, že ostatné členské štáty dodržiavajú právo Únie a najmä základné práva [rozsudok z 8. decembra 2020, Staatsanwaltschaft Wien (Sfalšované prevodné príkazy) (C-584/19, EU:C:2020:1002, bod 40)].
- 52 Z tohto hľadiska odôvodnenie 11 uvedenej smernice spresňuje, že vykonanie európskeho vyšetrovacieho príkazu by sa nemalo odmietnuť z iných dôvodov ako z dôvodov stanovených v tejto istej smernici a že vykonávajúci orgán by mal byť oprávnený zvoliť menej rušivé vyšetrovacie opatrenie, ako je opatrenie uvedené v príslušnom európskom vyšetrovacom príkaze, ak to umožňuje dosiahnuť podobné výsledky.
- 53 Toto rozdelenie právomocí medzi vydávajúcim orgánom a vykonávajúcim orgánom tak predstavuje základný prvok vzájomnej dôvery, ktorou sa musia riadiť vzťahy medzi členskými štátmi zúčastňujúcimi sa na európskom vyšetrovacom konaní upravenom smernicou 2014/41. Ak by vykonávajúci orgán mohol rozhodnutím o uznaní napraviť nedodržanie podmienok vydania európskeho vyšetrovacieho príkazu, uvedených v článku 6 ods. 1 tejto smernice, došlo by spochybneniu rovnováhy systému európskeho vyšetrovacieho príkazu založeného na vzájomnej dôvere, pretože by to znamenalo priznať vykonávajúcemu orgánu právomoc preskúmať hmotnoprávne podmienky vydania takéhoto príkazu.
- 54 Podľa článku 9 ods. 3 uvedenej smernice vykonávajúci orgán teda vráti európsky vyšetrovací príkaz vydávajúcemu štátu, keď dostane európsky vyšetrovací príkaz, ktorý nevydal niektorý z vydávajúcich orgánov, ako sú definované v článku 2 písm. c) tej istej smernice.
- 55 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 6 a článok 9 ods. 1 a 3 smernice 2014/41 sa majú vykladať v tom zmysle, že uznaním európskeho vyšetrovacieho príkazu vykonávajúcim orgánom, ktorý bol vydaný na získanie údajov o prenose dát a polohe, týkajúcich sa telekomunikačnej prevádzky, nemožno nahradiť požiadavky uplatniteľné vo vydávajúcom štáte, ak tento príkaz bol neoprávnene vydaný prokurátorom napriek tomu, že v rámci podobného vnútroštátneho konania prijatie vyšetrovacieho opatrenia na získanie takýchto údajov patrí do výlučnej právomoci sudcu.

O trovách

- 56 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 2 písm. c) bod i) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby prokurátor mal právomoc vydať v prípravnej fáze trestného konania európsky vyšetrovací príkaz v zmysle tejto smernice na získanie údajov o prenose dát a polohe, týkajúcich sa telekomunikačnej prevádzky, ak v rámci podobného vnútroštátneho konania prijatie vyšetrovacieho opatrenia na účely prístupu k takýmto údajom patrí do výlučnej právomoci sudcu.**
- 2. Článok 6 a článok 9 ods. 1 a 3 smernice 2014/41 sa majú vykladať v tom zmysle, že uznaním európskeho vyšetrovacieho príkazu vykonávajúcim orgánom, ktorý bol vydaný na získanie údajov o prenose dát a polohe, týkajúcich sa telekomunikačnej prevádzky, nemožno nahradiť požiadavky uplatniteľné vo vydávajúcom štáte, ak tento príkaz bol neoprávnene vydaný prokurátorom napriek tomu, že v rámci podobného vnútroštátneho konania prijatie vyšetrovacieho opatrenia na získanie takýchto údajov patrí do výlučnej právomoci sudcu.**

Podpisy